

визначати брехню. Вони вважають, що ця наука – найкращий показник підсвідомого.

Звичайно, не все можна дізнатись завдяки аналізу тексту. Наприклад, не можливо визначити стать чи сімейний статус того, хто писав. Не дає точного результату аналіз текстів службових записок, переписаних текстів та віршів. У цих випадках людина може старатись писати краще, ніж зазвичай.

Для дослідження ідеально, щоб людина написала те, що перше прийде в голову, на папері без ліній, бажано не менше, ніж двадцять-тридцять рядків. Допоможе з аналізом також підпис людини.

Отримавши такий зразок тексту, графолог через один-два дні зможе надати характеристику того, хто писав. Він звертає увагу на силу натиску, розмір почерку, нахил літер, закріпленість букв між собою, відстань між словами в рядку і між рядками на листку, та багато інших особливостей почерку. Важливим є те, що графологія дозволяє роздивитись як картину в цілому, так і основні внутрішні конфлікти, які також є складовими особистості.

Досліджуючи цю тему, можна зробити висновок, що графологія в роботі з персоналом відіграє не останню роль. Вона з легкістю може замінити психологічні тести, адже ні вони, ні інші методи дослідження не можуть надати таку змістовну характеристику людини за короткі терміни та незначні витрати.

*Науковий керівник: Тюрменко І.І.,  
д-р істор. наук., професор*

УДК 005.95/96(73) (043.2)

**Івашина В.В.,**

*Національний авіаційний університет, Київ*

**ФОНД РІДКІСНИХ ВИДАНЬ НАУКОВОЇ БІБЛІОТЕКИ  
ПРИКАРПАТСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ  
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА**

Рукописні та друковані книги – одна з найцінніших складових культурної спадщини України. Саме тому проблема її збереження на нинішньому етапі розвитку суспільства є особливо актуальною і перебуває в центрі уваги міжнародного співтовариства, насамперед UNESCO – міжурядової Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки та культури, IFLA (Міжнародної федерації бібліотечних асоціацій), а також ICA (Міжнародної ради архівів) та ICOM (Міжнародної ради музеїв).

Дана проблема також знаходиться в центрі уваги вітчизняних науковців. Найбільш плідними авторами, що досліджували питання збереження та вивчення рідкісної рукописної та друкованої книги є автори: Н. П. Бондар, Я. П. Запаско, Я. Д. Ісаєвич, Г. І. Ковальчук, І. О. Ціборовська-Римарович, С. І. Маслов та інші.

Кожна бібліотека має свою історію формування та методу відбору книжкових колекцій. Найбільшого розмаху процес комплектування фонду рідкісних видань Наукової бібліотеки Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника набув у 60–80-х роках ХХ ст., хоча деякі видання почали надходити в бібліотеку ще у 40-х–50-х роках.

Найбільш цікавими колекціями фонду рідкісних видань є збірки творів Василя Стефаника, Івана Франка, Леся Мартовича, що містять багато прижиттєвих видань названих письменників. Так, в колекції «Василь Стефаник: життя і творчість» представлені документи з прижиттєвими творами письменника та публікації про його літературну творчість. Колекція «Леся Мартович: життя та творчість» широко представляє художні твори письменника, матеріали преси і періодики, що висвітлюють життєвий і творчий шлях митця. В колекції «Іван Франко: життя та творчість» крім видань художніх творів письменника (в тому числі і прижиттєвих), містяться часописи із публікаціями про його літературну творчість, літературна критика.

Книжкові примірники фонду рідкісних видань викликають значний інтерес читачів і дослідників української літературної спадщини.

Кожен примірник цього фонду є унікальним за своїм змістом, місцем та часом видання і заслуговує на окрему увагу та вивчення. Процес бібліотечної обробки рідкісних документів, який ведеться в бібліотечному закладі, перетворюється у своєрідне наукове дослідження. Кожна книжкова колекція супроводжується науковою анотацією, що містить інформацію про шлях видання до бібліотеки, історія попередніх власників книги, з'ясовується, або уточнюється місце і час видання, розпізнаються і описуються автографи, екслібриси, штампів та ін. Своєрідним підсумком такої роботи є випуск друкованого «Каталогу рідкісних видань», де подано повний науковий опис представлених документів.

В мережі Інтернет можна з легкістю відшукати електронний сайт Наукової бібліотеки Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, де представлена інформація про створення та історію розвитку бібліотеки, подається опис фондів, в тому числі і фонду рідкісних видань. З метою розкриття змісту фонду рідкісних видань та спрощення доступу до нього НБПНУ розпочала створення електронного каталогу фонду за різними тематичними колекціями.

Для досягнення швидкого доступу до фонду рідкісних видань НБПНУ та ефективного функціонування самого відділу потрібно розробити на

сучасній технологічній базі нове програмне забезпечення, подбати про оцифрування рідкісних книжок. Сучасні технології не тільки уможливають доступ до цінних документів широкого кола читачів, але й збережуть цінні видання для майбутніх поколінь дослідників.

*Науковий керівник: Курченко Т.Є.,  
канд. істор. наук, доцент*

УДК 651.5:004.4(477) (043.2)

**Каліновська В.І.**

*Національний авіаційний університет, Київ*

### **ЕЛЕКТРОННИЙ ЗВ'ЯЗОК АРХІВНОГО ВІДДІЛУ З ВИКОНАВЧИМ КОМІТЕТОМ БОРИСПЛЬСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ**

З метою забезпечення формування місцевих комплексів архівних документів, їх збереження та використання в Україні передбачається формування архівних відділів міських рад. Ці архівні підрозділи мають подвійне підпорядкування. В адміністративному плані вони підпорядковуються виконавчому комітету місцевої ради, в методичному – Державному архіву області, який приймає від них на довічне зберігання документи НАФ. Провідне місце серед архівних відділів міських рад Київщини належить архівному відділу Виконавчого комітету міста Борисполя. Саме він реалізує державну політику у сфері архівної справи і діловодства в межах своєї компетенції, здійснює управління архівною справою і діловодством на території міста.

Архівний відділ міської ради розпочав свою діяльність з 1975 року. В архів було передано документи установ та організацій, які знаходились на території міста, але до цього зберігались в державному архіві районної ради. Основними завданнями архівного відділу, передовсім, є поповнення Національного архівного фонду цінними документами, що мають місцеве значення, їх державна реєстрація, облік, зберігання та використання їх інформації, а також підготовка річних, піврічних, оперативних (місячних), тижневих планів роботи та регулярних звітів. Поряд з цим, відділ розробляє та погоджує з державним архівом області цільові програми розвитку архівної справи в місті, сприяє їх підписанню міським головою, забезпечує їх виконання. Архівний відділ міської ради долучається до підготовки проектів розпоряджень міського голови, рішень виконавчого комітету з питань реалізації архівної політики держави.

Діяльність державних архівів і виконання ними своїх функцій суттєво залежить від рівня їх матеріально-технічної бази. На сьогоднішній день, архівний відділ міської ради не має свого власного приміщення, а орендує